Rok 1914.

# Dziennik ustaw państwa

dla

## królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CLXXVI. — Wydana i rozesłana dnia 29. listopada 1914.



### 324.

### Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrami rolnictwa i spraw wewnętrznych z dnia 28. listopada 1914,

**dotyczące produkcyi i wprowadzania w obrót mąki.**

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się na czas trwania nadzwyczajnych stosunków, spowodowanych stanem wojennym, co następuje:

§ 1.

W młynach, które wytwarzają rozmaite rodzaje mąki, należy zmleć pszenicę celem wytworzenia mąki, przeznaczonej do użytku dla ludzi, najwyżej do 80 procent; z tego plonu wolno wytwarzać tylko trzy następujące rodzaje mąki:

1. grys i przednią mąkę do pieczywa najwyżej do 15 procent plonu w rodzaju mąki zwanej powszechnie mąką nulową;

2. mąkę do gotowania najwyżej do dalszych 15 procent plonu;

3. mąkę na chleb z pozostałej reszty wytworzonego produktu mącznego.

Młyny, które z pszenicy wytwarzają tylko jeden rodzaj mąki (mąkę jednolitą), mają zmleć pszenicę do 85 procent.

§ 2.

Z żyta można wytwarzać tylko mąkę jednolitą; celem wytworzenia tej mąki należy zmleć żyto do 82 procent.

§ 3.

Pszenną mąkę do gotowania (§ 1., punkt 2.) wolno wprowadzać do obrotu tylko jako mieszankę, która zawiera 70 procent mąki pszennej a 30 procent mąki jęczmiennej.

Pszenną mąkę na chleb (§ 1., punkt 3.) jakoteż pszenną mąkę jednolitą (§ 1., ustęp 2.) wolno wprowadzać do obrotu tylko jako mieszankę, która składa się z 67 procent mąki pszennej i 33 procent mąki jęczmiennej lub z 70 procent mąki pszennej i 30 procent mąki kukurydzianej lub ziemniaczanej albo przedniej mąki ryżowej.

§ 4.

Mąkę żytnią (§ 2.) wolno wprowadzać do obrotu tylko jako mieszankę, która zawiera 67 procent mąki żytniej i 33 procent mąki jęczmiennej lub 70 procent mąki żytniej a 30 procent mąki kukurydzianej lub ziemniaczanej albo przedniej mąki ryżowej.

§ 5.

Przy wytwarzaniu mieszanek pszennej mąki na chleb, pszennej mąki jednolitej i żytniej mąki (§ 3., ustęp 2., i § 4.) można użyć do mieszanki także razem mąki jęczmiennej, mąki kukurydzianej, mąki ziemniaczanej i przedniej mąki ryżowej,

jednak zawsze tylko dwóch gatunków z tych rodzajów mąki; ogólna ilość mąki przymieszanej nie może przekraczać 30 procent mieszanki mącznej, którą się sporządza.

Pszenną mąkę na chleb i pszenną mąkę jednolitą można mieszać z mąką żytnią w dowolnym stosunku; tego rodzaju mieszanka może jednak również być wprowadzona do obrotu tylko zmieszana z mąką jęczmienną, mąką kukurydzianą, mąką ziemniaczaną lub przednią mąką ryżową w stosunku, wymienionym w § 3., ustęp 2., i w § 4.

§ 6.

Do wytwarzania mąki jęczmiennej należy zmleć najwyżej 70 procent jęczmienia.

Do wytwarzania mąki kukurydzianej wolno użyć kukurydzy suszonej tylko w sposób naturalny lub wysuszonej sztucznie; z tego surowca musi się prócz tego, co się rozpyli, wydzielić conajmniej 19 procent ziarn i łusek.

§ 7.

Mieszanki mączne, przewidziane w §§ 3. do 5., należy zasadniczo sporządzać już w młynach, przyczem nie czyni się różnicy, czy mieszanka ta powstaje przez zmielenie zmieszanych gatunków zboża czy przez zmieszanie gatunków mąki, zmielonych osobno.

Polityczna władza krajowa może wyjątkowo na prośbę poszczególnych młynów, które z technicznych powodów ruchu lub składu nie są w możności same dokonać mieszanek mącznych, pozwolić im aż do odwołania na odstawianie poszczególnych gatunków mąki niezmieszanej do innych młynów lub osób, zajmujących się w sposób przemysłowy przetwarzaniem.

Jeżeli pewnemu młynowi udzielono takiego pozwolenia, wówczas osoba, zajmującą się w sposób przemysłowy przetwarzaniem, może wprowadzić do obrotu mąkę względnie wytwór końcowy tylko jako mieszanki, przewidziane w §§ 3. i 5. Co do przemysłowej produkcyi chleba obowiązują przepisy rozporządzenia ministeryalnego z dnia 31. października 1914, Dz. u. p. Nr. 301, o mieszankach.

§ 8.

Mieszanki mączne, sporządzone w myśl niniejszego rozporządzenia, wolno sprzedawać tak we workach jakoteż w innem opakowaniu zamkniętem, tylko podając stopę procentową mieszanki.

§ 9.

Celem wykonywania kontroli co do przestrzegania poprzednich postanowień można wydać szczegółowe przepisy; w szczególności można polecić prowadzenie i przedkładanie list przyjmowania i wydawania towarów.

W przypadkach, przewidzianych w drugim ustępie § 7., ma polityczna władza krajowa równocześnie z udzieleniem pozwolenia wyjątkowego dopilnowywać przez dalsze zarządzenia nadzorcze, odnoszące się tak co do młynów jak i co do osób, zajmujących się w sposób przemysłowy przetwarzaniem mąki, aby przestrzegano tych przepisów wyjątkowych.

§ 10.

Rozporządzenie niniejsze nie odnosi się do dostaw dla administracyi wojskowej i niema także zastosowania do wytwarzania tej mąki, którą producenci zboża każą sporządzać z własnego zboża dla swego użytku domowego w młynach, przemielających zboże na zamówienie.

§ 11.

Minister handlu może co do wprowadzenia w obrót mąki niezmieszanej z zagranicy celnej zezwolić na wyjątki od postanowień niniejszego rozporządzenia.

§ 12.

Za przekroczenia niniejszego rozporządzenia i przepisów, wydanych na jego zasadzie, o ile niema zastosowania odpowiedzialność karnosądowa, będą karały władze polityczne pierwszej instancyi grzywnami do 5000 K lub aresztem do sześciu miesięcy.

Jeżeli przekroczenie popełni przemysłowiec a zachodzą wymogi § 133. *b*, ustęp 1., lit. *a*, ordynacyi przemysłowej, można nadto odebrać uprawnienie przemysłowe.

§ 13.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu 7. grudnia 1914; można jednak zapasy mąki, znajdujące się w tym dniu w handlu sprzedawać do dnia 15. grudnia 1914 włącznie.

**Heinold** włr. **Schuster** włr.

**Zenker** włr.

# 325.

# Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrami rolnictwa i spraw wewnętrznych z dnia 28. listopada 1914,

## dotyczące ustanowienia najwyższych cen dla zboża i mąki.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się na czas trwania nadzwyczajnych stosunków, wywołanych stanem wojennym, co następuje:

§ 1.

Polityczna władza krajowa winna w swoim okręgu administracyjnym ustanowić dla handlu hurtownego pszenicą, żytem, jęczmieniem i kukurydzą (suszoną w sposób naturalny lub wysuszoną sztucznie) taryfy cen, których nie wolno przekraczać przy sprzedaży tych przedmiotów. Skontrolowanie tych cen najwyższych zastrzega się Ministerstwu handlu w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa.

Cenę najwyższą dla pszenicy i żyta należy wyśledzić na podstawie cen przeciętnych, płaconych w ostatnich dwóch tygodniach miesiąca października 1914 w handlu hurtownym w odnośnym okręgu administracyjnym, cenę najwyższą dla żyta i kukurydzy w podobny sposób na podstawie cen przeciętnych w dwóch pierwszych tygodniach miesiąca listopada 1914. Przemijających niezwyczajnych podwyżek cen, wywołanych przez okoliczności nadzwyczajne (przemarsz wojska, zastanowienie ruchu kolejowego itp.), nie należy uwzględniać przy wyśledzaniu ceny przeciętnej.

Przy ustanowieniu najwyższej ceny należy wziąć za podstawę odnośnie do pszenicy jako wagę hektolitra 76 kilogramów, odnośnie do żyta jako wagę hektolitra 70 kilogramów.

Jeżeli waga hektolitra pszenicy lub żyta wynosi więcej względnie mniej aniżeli 76 lub 70 kilogramów, wówczas podnosi się względnie spada cena najwyższa, ustanowiona przez polityczną władzę krajową, za każdy cały kilogram wagi hektolitra przy pszenicy o 20 h, przy życie o 15 h na cetnarze metrycznym.

Te nadwyżki względnie opusty nie wynoszą jednak więcej nad 3 kilogramy przewyżki lub odniżki wagi.

§ 2.

Handlarzom hurtownym wolno sprzedawać mąkę tylko po cenach, nieprzewyższających najwyższych cen, które wyśledzić należy według przepisu, zawartego w następnych ustępach.

Najwyższa cena grysu pszenicznego i przedniej mąki pszennej do pieczywa jest o 67·5 procent na jednym cetnarze metrycznym wyższa aniżeli najwyższa cena ustanowiona dla odnośnego okręgu administracyjnego za jeden cetnar metryczny pszenicy.

W ten sam sposób przedstawia się cena najwyższa

| | | |
|---|---|---|
| za mąkę pszenną do gotowania | o | 57·5 procent |
| „ mąkę pszenną na chleb | „ | 17·4 „ |
| „ mąkę pszenną jednolitą | „ | 22 „ |
| „ mąkę żytnią | „ | 35·3 „ |
| „ mąkę jęczmienną | „ | 57·8 „ i |
| „ mąkę kukurydzianą | „ | 45 „ |

wyższa od ceny najwyższej, ustanowionej dla odnośnego surowca.

Ceny najwyższe dla mieszanek mąki, sporządzonych w myśl §§ 3. do 5. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 28. listopada 1914, Dz. u. p. Nr. 324, z wyżej wymienionych gatunków mąki, oblicza się według stosunku procentowego gatunków mąki, używanych do zmieszania.

§ 3.

Jako handel hurtowny należy w myśl niniejszego rozporządzenia uważać handel między wytwórcami, handlarzami i osobami, zajmującemi się przetwarzaniem.

§ 4.

Ceny najwyższe rozumieją się dla miejscowości, w której dostawa według umowy ma nastąpić bez worka za złożeniem zapłaty w gotówce (netto kasa). Jeżeli kupujący nie dostarcza worka, wówczas sprzedający jest obowiązany dostawić w worku i ma worek, zwrócony mu w stanie zupełnie zdolnym do użytku, w ciągu okresu czasu sześciu miesięcy po dokonanej dostawie odebrać po cenie, którą w swoim czasie zaliczył.

Ceny najwyższe za zboże i mąkę obejmują w sobie koszta ładowania i transportu do stacyi naładowania.

§ 5.

Polityczna władza krajowa jest upoważniona ustanowić ceny najwyższe dla handlu drobiazgowego przedmiotami, wymienionymi w niniejszem rozporządzeniu, z uwzględnieniem cen najwyższych, ustanowionych dla handlu hurtownego.

§ 6.

Posiadacza przedmiotów, wymienionych w niniejszem rozporządzeniu, może wezwać polityczna władza krajowa, aby dostawił przedmioty te, o ile one nie są niezbędnie potrzebne dla jego własnego użytku domowego, po cenach najwyższych, które ustanowiono. Gospodarzom tudzież osobom, zajmującym się produkcyą w sposób przemysłowy, należy pozostawić odpowiednie ilości tych przedmiotów, potrzebne do dalszego prowadzenia ich gospodarstwa względnie ich przedsiębiorstw przemysłowych.

Jeżeli posiadacz nie chce się zadość uczynić temu wezwaniu, wówczas może polityczna władza krajowa sprzedać odnośne przedmioty na rachunek i koszta posiadacza; cenę sprzedaży winna polityczna władza krajowa ustanowić stanowczo po wysłuchaniu znawców, uwzględniając cenę najwyższą jakoteż jakość i użyteczność przedmiotów.

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze nie odnosi się do poboru zboża i mąki z zagranicy celnej.

§ 8.

Dla handlu zboża, przeznaczonego na zasiew, może Minister rolnictwa na wniosek jednej z korporacyi rolniczych lub c. k. stacyi kontroli nasion we Wiedniu dozwolić na wyjątki od postanowień niniejszego rozporządzenia.

§ 9.

Za przekroczenia postanowień niniejszego rozporządzenia i przepisów, wydanych na jego podstawie, będą karały polityczne władze pierwszej instancyi osoby, zajmujące się sprzedażą, grzywnami do 5000 K lub aresztem do sześciu miesięcy.

§ 10.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

**Heinold** włr. **Schuster** włr.

**Zenker** włr.